

filla. E para conseguilas aínda tiven que dar moitas voltas. Entreguei o certificado de defunción me enviaran en Massó, aquí en Bueu, e seica tiña que esperar a que chegara a Cangas para que mo tramitaran. Fun a Cangas e non sabían nada. Alí topeime cunha rapaza que me arranxou todo para que as nenas tiveran a seguridade social polo pai.

- Había máis casos coma o seu?

-Miraba que morría aquel, aquel outro e tampouco os traían. Nese sentido non me sentía soa porque sabía que había máis xente á que lle pasaba o mesmo.

- Tivo que traballar moito para sacar soa ás súas fillas.

-Andiven toda a vida na de Massó. Sempre tratei de que non tiveran falta de nada. Que non foran menos ca os demais nenos por non ter pai. A máis maior, aos doce anos foi para o colegio de huérfanos do mar que había en Ferrol. A pequena criouse entre a escola das monxas e a fábrica de Massó.

- Agora quere repatriar as cinzas do seu home, como non o trouxo antes?

-Non tiña tempo. De feito non sabía nin que

Constantino Leal Piñeiro

// Foto cedida

estaba a dúas horas de avión da súa tumba. Agora podó facelo.

-En que fase están os trámites da repatriación?

-Só nos queda agardar. Xa enviamos a solicitude con toda a documentación que nos pediron. Neste momento dependemos do que nos digan para traelo e enterralo por fin na súa terra.

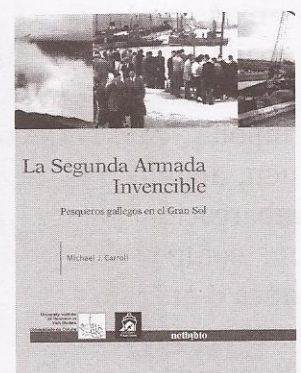
[Reseña bibliográfica] MICHAEL J. CARROL RETRATA Á 'SEGUNDA ARMADA INVENCIBLE'

O'Xedas

La Segunda Armada Invencible. Pesqueros Gallegos en el Gran Sol é un traballo de 152 páxinas do autor irlandés Michael J. Carrol natural de Bantry publicado en España por Netbiblo no ano 2008.

La Segunda Armada Invencible é, segundo o seu autor, un libro contra o esquecemento. Michael J. Carroll lembra nesta obra os anos en que Bantry, un pequeno pobo costeiro do condado de Cork no oeste de Irlanda, foi "invadido" por mariñeiros galegos que acudían ao seu porto en busca de refuxio e subministracións. A narración abarca o sucedido desde a chegada dos primeiros barcos, en 1946, até os últimos anos da década dos 70, en que os barcos deixaron de visitar Bantry. Un libro contra o esquecemento dunha época e das súas xentes, unha homenaxe a aqueles que viviron aqueles duros anos, no que se alternan divertidas anécdotas e episodios trágicos.

Este volume resulta imprescindible para coñecer, desde a perspectiva irlandesa, a intrahistoria dese "desembarco" pesqueiro. O Instituto Universitario de Estudos Marítimos e o Instituto Universitario de Estudos Irlandeses, pertencentes á Universidade da Coruña, publican este documento como homenaxe a todos os implicados naquela empresa por consideralo fundamental para calquera estudioso sobre temas marítimos e históricos, así como para o público en xeral.

A LOCALIDADE IRLANDESA DE VALENTIA LEMBRA AOS MARINEIROS GALEGOS

O'Xedas

Hai xa uns meses tivo lugar na illa irlandesa de Valentia, no Condado de Ferry, un acto de homenaxe a 23 mariñeiros galegos (e un vasco) falecidos naquelas costas do Gran Sol. Fíxose unha ofrenda floral e inaugurouse un monolito que contén unha lenda en galego, castelán, gaélico e inglés cos nomes dos 24 tripulantes de diferentes barcos e a data do seu pasamento. O acto estivo presidido polo ministro irlandés de Asuntos Rurais, Eamon O'Cuiv. Tamén asistiron a conselleira de Medio Ambiente e Medio Rural e Mariño da Embaixada de España no Reino Unido, o cónsul honorario de España en Cork e representantes das autoridades locais do Condado de Kerry.

A Embaixada española e as autoridades irlandesas salientaron nos seus discursos a dimensión humana do acto, a importancia económica das actividades pesqueiras e os fortes vínculos emocionais que existen entre Galicia e Irlanda, especialmente coa illa de Valentia. Actualmente, dos 160 barcos españois que faenan no Gran Sol, 115 son galegos e o resto, da cornixa cantábrica.

O cemiterio durante a homenaxe // O'Xedas

Illa de Valentia // O'Xedas

BUCANEIROS DE HOXE

Recuncho literario

Xaime Toxo

Cando estaba durmindo senti un lixeiro proído no peito que non chegou a espertalo. Ao rematar de ducharse, observou no espello que lle saíran uns puntos negros entre as mamilas. Vestiuse e apurou. Esa mañá tiña unha reunión co Consello de Accionistas. Ocupou a súa cadeira de Presidente e comezaron. Tres horas despois, as molestias do proído obrigárono a saír da reunión. Tirou a garabata, abriu a camisa e ollou que os puntos formaran un debuxo. Arrimouse ao espello do baño do despacho. Non podía ser. Enxergouno con calma, era o que lle parecera, unha caveira con dúas tibias cruzadas. Pingas de suor escorregáronlle polas tempas. Lavou a cara, compúxose e regresou á reunión. Esa noite en casa volveuna mirar, ocupara todo o seu peito. Deitouse e soñou co mar. Pola mañá, cando soou o espertador, notou unha rixidez na perna dereita. Tocouna e deu un chimpno na cama. Do xeonllo para abaixo a perna era un cacho de madeira. – Non!- berrou. Espertou a muller. – Que tes?- preguntoulle. – Noto algo raro na perna-